

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Illvstrivm Virorum Epistolae, Hebraicae, Graecae et Latinae, Ad Ioannem Reuchlin Phorcensem virum nostra aetate doctissimum diuersis temporibus missae

Reuchlin, Johannes

Hagenoae, 1519

Ioan. Reuchlin Phorcen. LL. doctor celeberrimae facultati theologiae
coloniensi. S. D. P.

[urn:nbn:de:bsz:31-270838](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-270838)

IO. REUCH. LIBER SECVND.

Ioan. Reuchlin Phorceñ. LL. Doctor Celebrerrimæ
Facultati Theologiæ Colonienſi.

S. D. P.

AD Circiter XVII. Kalen. Februarias, Colendissimi Patres,
eximii Sacrarū literarum Doctores, reddita est mihi epi-
stola quædam uestra, omni genere optimarum uirtutū in-
signita, ut quæ a recte uiuendi sentiēdiq; officina processerit, data
secundo Ianuarii die. In qua & pietatem in Deum, & charitatem
erga proximum uestram illam peculiarem sole clarius ostendi-
tis, & eum qui misere in latrones iam pridē inciderat, ab eisdeq;
dispoliatum, uino primum acri atq; mordace, deinde oleo Palla-
dis fructu sanare pro incredibili humanitate uestra officioſe co-
namini. Det Opt. Max. ille deus noster pro fidei orthodoxæ zelo
uestro, quo fideles eius dispensatores, talentum uobis creditum
cū ſœnore fatagitis reddere, simulq; pro effluente in me charita-
te uestra qua me a dedecore, infamia, contemptu, & despectione
præseruare, custodire, uendicare clemēter studetis, & uobis & col-
legio & illustri Vniuersitati uestræ diuinam benedictionem ex
Sion, ut uideatis bona Ierusalem, per quæ & pax nobis. Cū enim
plurimi quos mea uoluntate conscientiaq; nunq; laſerim, imma-
ni & acerbissima inuidia liuoreq; in meam perniciem propensi,
ut accipio, quotidie uos effreni tumultu adoriantur, petentes im-
mo urgentes, ut me qui Theologicum Synthema Siboleth eadē
literatura quæ illis placeat exprimere nō ualeo, in ipso Iordanis
transitu iuguletis. Vos uiri, uos inquā uiri prudētissimi, & animo
nō effeminato fortissimi, nullis aduersariorum meorum factio-
nibus fracti, sed ut flores inter multas spinas atq; sentes orti, hone-
stiores & sapientiores cæteris, non facile conseruum uestrum mit-
titis in carcerem, sperātes, quoniā dominus eximat uos pariter à
tortoribus, ab omniq; debito liberet, eo q; conseruum uestrum si-
tis commiserati, Iccirco imitamini Dominum nostrum, qui om-
nia sciens & omnia præuidēs dixit, Adam ubi es? Cupitisq; primū
experiri si me defertor, an amator ueritatis Catholicæ. Quare
propositiones quasdam ex meo Consilio de cremandis Iudæorū
libris dato, quæ uobis friuolæ, scandalosæ, & minus bene sonantes

EPIST. ILLVST. VIRORVM AD

uideantur, excepistis, earumq; exemplum ad me uestris cum literis transmisistis, desyderantes; ut post declarationes prius a me simul cum Consilio meo editas, latius mentem meam reuelando Vestras Dominationes informem, quia non satis pro fidei meae sinceritate, secundum q; uobis uisum sit, me expurgauerim. Vbi profecto latere non potest, sed se ipsam plane ostendit inges uirtus humilitatis uestrae, qui ut unanimes idem ipsum sentiamus, nihil per contentionem, neq; per inanem gloriam, in uera quidem humilitate a me poscitis ulteriores informationes. Ego uero agnosces ingenii mei tenuitatem quod sentio q; sit exiguum, explicare THEOLOGICAS SVBTILITATES mihi tanquam Laico, & quidem Digamo temere non arrogauero, cui explicatioes fidei & singulares eius decisiones recte licebit sine culpa ignorare. Defero autem omnem huiusmodi honorem excellentissimae Facultati uestrae, paratus nunc & semper ubicumq; errauerim benigne potius corrigi in misericordia a iusto, q; ut caput meum impinguet oleum peccatoris. Quod ex eo maxime patere potest, quia cum iam ex libello Iohannis Pfefferkorn intellexeram quosdam pusillos forsitan & minus perfectos scandalum potuisse pati, occasione Consilii mei antea per renunciatores publicati, tum mox ipse ego, a nemine adhortatus, coactus aut requisitus, mentem meam declaravi latine, paratus tunc easdem declarationes in lingua uernacula & uulgari edere, nisi breuitate temporis & impressoris impedimento, fuisset retardatus, ad quod etiam hodie paratus existo, inde sperans probabiliter q; per eas erigerentur, si qui forte cecidissent, nec de caetero casum paterentur qui starent. Quia uero uberores declarationes desyderatis, facile itelligo me propositi mei finem non esse consequutum. Ut igitur petiti oni uestrae pro mea uirili satisfaciam, & circuitus uidentur inanes, & itineris longi uaria caueantur discrimina, simulq; inutiles experae ac superuacui labores hinc & inde tollantur, uestrum omnium laude dignissimum & ornatissimum collegium oro obsecroq; & ab uniuersis uobis q; humilime ita peto, ut maiore cura, maiore studio, nullo modo possim ut uos ipsi ad me dare quas desyderatis siue nouas seu ueterum extensiuas declarationes (dum quid

IO. REUCH. LIBER SECVND.

cuī SATIS (sit nescio) eisdemq; cum proprio nūcio etiam me
is expensis mihi transmittere pro fraterna charitate dignemini,
ut illis uisū sollicitē cogitemus in alterutrum seruare unitatem
spiritus in uinculo pacis, quatenus idem sapiamus, & in eadē per
maneamus regula, ad reedificationem offensorū, & famæ meæ
permanentiam, & deuotionis uestræ præconium. Sin autem rigo
re quodam, ne dixerim sæuitia, istis meis precibus tam humilibus
acquiescere nolueritis. Sed potius me cogere, ut ego ipse mentis
meæ uberores declarationes prior offeram, quod tamen formi
dare me non sinit incredibilis erga uestras humanissimas discreti
ones fiducia mea, saltem de eo ipso quoq; per literas uestras iterū
meis expensis me certiores facere, responsūq; meum clemen
ter expectare sine præcipitatione non dedignemini. Nec interea
quicquam aduersus me attentare, per salutem euangelicam uos
obtestor. Ne mihi bonæ famæ futuri sitis interemptores, quos co
lo & obseruo pientissimos honoris mei parentes & autores. Vale
te foeliciter uiri excellentissimi. Sturgardiæ VI. Kalend. Februa
rias. Anno. M. D. XII.

Ioannes Reuchlin Phorcensis LL. Doctor, F. Cunrado
Kollin ordinis Prædicatorum, Theologiæ pro
fessori Coloniae. S. D. P.

PER GRATA fuerunt, egregie & mihi dilectissime Doctor,
literæ tuæ, quarum initio annum foelicem mihi optas, sed
sine pace, ut sequentia indicabant. Oro autem quamprimū
ne moleste feras, q̄ ad te latinum hominem latino more per nu
merum singularem scribo, & non ut tu uicissim ad me pluratiue.
Iam enim illud tuum ferme totum desijt & aboleuit in Romana
lingua, & nunc quotusquisq; maiores nostros imitatur. Secus
est si uernacule scribamus. Quare deprecor tuam scribendi con
suetudinem, ut posthac quam humanissime singulari me nu
mero appelles, cum aliquid ad me literarum dabis. Ceterum
de firmissima erga me amicitia tua, & perspecta fide, quam in tri